

JESÚS DECIDEIX ANAR A JERUSALEM

per M. TERESA BOTEY I VALLÈS,
monja de Sant Pere de les Puel·les

En l'evangeli d'avui, Jesús inicia el camí cap a Jerusalem. Aquesta marxa a Jerusalem en l'evangeli de Lluc ocupa més d'una tercera part del seu relat, tal és la importància del seu camí vers la gloriificació, això sí passant per la mort. En aquest camí Ell anirà preparant i animant els seus deixebles vers el sincer seguiment. De la perifèria, d'on és el grup, la Galilea, aniran fent camí a la capital, al centre del poder religiós i civil... Jesús hi va decidit, intueix el que li espera, però sempre li és més fort l'acompliment amorós del que va veient com a voluntat del Pare. No es fa enrere, no dubta. Contemplar a Jesús en la seva decisió ens anima a fer-nos decidits. I ara és quan comencen les dificultats per part dels seus, en veure que no són acceptats, perquè, essent jueus, que estan enemistats amb els samaritans, van cap a Jerusalem...

Ell els ha d'anar preparant a acceptar, sense por, les diferències. No cal que demanin foc del cel; per eliminar l'adversari, se senten una mica Elies. Jesús els reprèn. L'evangelista fa servir el mateix verb que quan «expulsa dimonis». I en un altre evangeli els diu: no sabeu de quin esperit sou. Em ve al cap allò que deia Simone Weil: que distingia les persones de Déu no com parlaven d'allò diví, sinó com feien allò humà i en el seu tracte... Jesús els va mostrant el camí de la tolerància o, millor encara, de la no violència, que diríem avui. Més endavant, amb la força del seu Esperit i després de la Resurrecció, podran evangelitzar Samaria. Hi tornaran, però, d'una altra manera, l'Esperit els ha transformat en homes nous...

Sant Pau, en la segona lectura d'avui, ens parla de la condició bàsica per viure el que Jesús diu a aquells tres homes que el volen seguir: «Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures»; és més: «cridats a ser lliures».

Ell ens ofereix la plenitud humana, en el bon exercici de la nostra llibertat, per això les respostes que dona són tan concises si captem el nucli fort: no és tant deixar persones o situacions o coses com el fet d'elegir bé, és a dir, és tant important ser admès en el seguiment de Jesús i viure per al Regne que no cal mirar enrere, i això ens ho facilita el viure després, com el Mestre i, per tant, disponibles.